

NGUYỄN NAM AN, LỤC BÁT LẠC ĐÀU ĐÓ.

1. “Lại gần đây, lại gần đây
Cho anh kể lại chân mày Triệu Minh” *
Ngày xưa học Cử Dương Kinh
Giờ ở trọ làm thơ tình tặng ai
Cô nương tóc ngắn tóc dài
Mười năm như một vẫn hoài vô can?
Bài thơ tình đại hoang man
Người còn, mắt, nụ kèn vàng ngóng sương
Lại gần đây, tiểu cô nương
Tháng hai trở lại hồn vương áo người./.

* Thơ Nguyễn Bá Trạc

2. từ em đất đá hư vô
là tôi lây lất về vu vơ tìm
trăng trầm hương ngát mùa riêng
dậy lên bàng bạc nỗi buồn... có hay
(mới lớn anh có tình này
anh mang lên núi gối ngày ba lô
anh mang theo chạy. Lần hô
“tan hàng cố gắng” thành thơ nhớ hoài)
em về Nam Ô còn ai
Chân Mây ngó xuống biển hoài ngóng lên
Em là trăng của đôi miền
là Tiên Sa nhớ thuở biệt khi
là Đà Nẵng một lần đi
quan tài. đứng lại. Nhớ gì trường không
em về đâu sóng mênh mông
thời anh. đi. ở. còn trông ngóng hoài

3. “thưa rằng quê quán Quảng Nam
vốn dân Đà Nẵng - vô vàn cãi nhau
nhưng mà cuộc đất nương dâu
đi vẫn nhớ dấu nát nhàu tang thương
và thưa phố thị con đường
quán quê giờ vẫn chút buồn đó em”

